

DISPUTATIO JURIDICA,

De

DOMINIO,

Quam

Consensu Amplissimi Juriscon-
sultorum Ordinis in Academia Witteber-
gensi florentissima,

Sub Praesidio

VIRI CLARISSIMI & CONSULTISSIMI,

DN.

GOTFRIDI REUTTERI,

J. U. D. inclytæ Facultatis Juridicæ ibidem Assessoris
dignissimi, Præceptoris ac Fautoris
sui colendi,

*Publica disquisitioni subjicit ac
proponit*

M. JOHANNES CRATO

Witteberg. Alumn. Elect. Saxon.

in Auditorio JCoorum,

Ad diem ult. Januarii, horis pomeridianis.

WITTEBERGÆ,

Exscripta typis CHRISTIANI THAM,

ANNO M DC XXII.

1820

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

BOLLING

General and Special Agents
of the
Department of the Interior
at
Washington, D. C.

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

Printed and Sold by
G. S. BOLLING

IN NOMINE DO-
MINI JESU CHRISTI
DEI NOSTRI,

Pr. inscript. Nov. 17.

U I A universa benè geruntur & competen-
ter, si rei principium fiat decens & amabile
Deo, *Imp. Justin. Nov. 6. in pr. ejusque auxilium*
semper invocandum, Nov. 85 in pr. igitur DO-
MINI, non ultimum in universo juris no-
stri latifundio locum sibi vindicantis disqui-
sitionem instituentes, merito ab invocatio-
ne Supremi illius ac Præpotentissimi Dominantium Domini,
DEI nostri gloriosissimi auspicamur: à quo actionum nostra-
rum bonum principium, melius medium, & optimum finem
consequimur, l. 56. in pr. C. d. Epif. & Cler. l. 1. & l. 2. C. d. off. Praef. Præt.
Afr. c. in nomine. 1. in pr. dist. 23. c. 2. d. testib. & attest. qui omnium
scientiarum autor est, ac totius boni operis fundamentum, c.
cum Paulus. 1. q. 1. omniumque gratiarum largitor, c. revertimini,
16. q. 1. eundem humilima mente venerantes, ut IPSE, qui &
res penitus desperatas donare; & virtutis suæ magnitudine con-
summare potest, l. 1. §. ho. 3. 2. in fin. C. d. V. I. E. mentem illuminet,
linguam regat, calamumque dirigat, quò hoc quicquid est studii
& exercitii in ipsius gloriam, Reipub. literariæ commodum,
nostramque utilitatem suscipiatur, procedat ac terminetur.

CUM in tractatione cujusque rei potissima pars videatur Definitio, juxta monitum *Ciceronis in offic. disputationem à definitione semper debere proficisci, ut intelligatur id, de quo disputatur, Eberh. in suis Topic. in loc. à Definit. in pr.* Quocirca operosiori quadam Etymologiae inquisitione super sedendo, de qua ad sufficientiam videre licet apud *Clariss. Dn. Forst. Praeceptorum quondam manuum (ὑὸν ἐν ἀγίοις) honorandum, in lib. singul. d. Dominio c. 1. per tot. dum quidam à domo; à domando alii; aliter item alii eam derivant: paucis æquivocatione ipsius perillustrata, ad ipsam Domini definitionem properabimus. Etymologia enim dat verbis proprium significatum, quando definitio non repugnat, l. 99. §. 2. in verb. proprie. l. 87. l. 180. & l. 237 §. 3. cum utrobique, not. per gl. ff. d. V. S. text. cum gl. in §. fin. c. 3. F. 2. Eberh. in loc. ab Etymol. n. 2. cum ibid. allegat.*

II. Quia verò Dominus dicitur habere dominium: (quemadmodum in hoc passu à derivatione seu conjugatis argumentationem procedere posse putamus, ut tibi gratia, est dominus. E. habet dominium, arg. l. 1. §. pactum. ff. d. pact. l. 19. in fin. ff. d. reb. dub. l. 1. ff. d. tuel. & contr. : Dominium non habet: E. non est dominus, arg. l. 68. ff. d. usufr.) & diversa passim in jure personarum, quibus Domini vocabulum attribuitur, occurrunt; Domini vocabulum æquivocum esse, nec nisi præmissa in sua significata distinctione, definiri posse, facile conspicitur.

III. Vox autem Domini ut quandoque Romanis fuit infensissima; ipsis etiam Imperatoribus nonnullis odiosa, ut constat de Augusto, Tyberio & Alexandro Severo: sic ab aliquibus magnificè fuit expetita; quemadmodum tradunt de Caligula, Domitiano & Diocletiano, *Forster. d. lib. c. 2. n. 1. 2. & 3.* frequenterque usurpata, ut apparet ex l. 9. ff. ad L. Rhod. d. jact. l. 3. ff. d. his que in test. del. Sic ergò domini vocabulum Dominationem publicam seu imperium magistratus denotat.

Alio sensu quidam honoris ac respectus causa, Domini dicuntur, veluti Patronus à Cliente, l. 22. ad L. Falcid. Creditor à debi-

debitore, l. 26. §. 1. seq. ff. d. consti. pecun. quemadmodum etiam Dominus audit, qui Feudum concedit, c. 1. §. 1. c. 4. & c. 5. §. 1. Fei. d. 1. & c. 5. F. 2. & alibi frequenter. Hoc itaque respectu sumitur pro honore seu reverentia.

Uxores item maritos suos hoc nomine vocasse liquet, l. 57. d. donat. int. vir. & uxor. l. 88. §. 2. d. leg. 2. l. 41. §. 4. d. leg. 3. & contra maritos uxores, quibus blandiebantur, Dominas appellasse, argumento est d. l. 41. in pr. d. leg. 3. l. fin. §. 1. ff. d. aur. & arg. leg. imò Romanæ Matres familias suo proprio respectu sic dicebātur, l. 38. §. 4. d. leg. 3. & appellatione Dominorū, Præceptores cōtineri text. est clarus in Aurb. Habit. a. C. ne filius pro patr. vers. veruntamen. Vocabulum item Domini, & quasi-Dominos, veluti, Tutores & Curatores complectitur, l. 157. in pr. ff. d. R. l. 1. 7. §. 3. ff. pro empt. l. 4. §. si tamen. ff. d. in lit. iur. Quibus in locis Dominium accipitur pro submisso cuiusdam affectionis testificatione.

I V. Verūm missis his & similibus significationibus, cum Forst. d. lib. 4. 2. n. 13. dominium accipimus pro patrimonio privato, seu pro eo quod singulorum in bonis est, sive proprietas sit, aut jus in re constitutum; seu pro jure, quod paterfamilias in domo sua habet, per l. 195. §. 2. ff. d. V. S. & §. singulorum. Inst. de rer. divis. Unde etiam definimus, quod sit jus Patrimonii rei dominandi, Forst. d. loc. n. 19.

V. Licet quidem æquè difficile sit rem aliquam in jure Civili exactè definire; quàm est rarum, regulam ex Legge colligere, quæ nullà sui parte infirmari possit, Sturc. ad l. 20. 2. n. 9. d. R. l. cum omnis definitio in jure periculosa sit, d. l. 202. cum ibid. not. per glinq; omni definitione Lex illa sapientiæ, dicta $\alpha\alpha\beta\lambda\gamma\pi\epsilon\omega\tau\omicron\nu$ observari debeat, ut termini sint convertibiles, l. 27. §. 2. ff. D. aur. & arg. leg. & quædam velut reciprocatio, l. 1. §. dolum. ff. d. dol. mal. assignatam tamen Domini definitionem ad conditiones bonæ definitionis quàm proximè accedere, adeoque nec latiorera, nec angustiorera suo definito esse, conspicuum evadet.

Quod autem Dominium jus sit, aperte probatur, per l. 126. §. 1. ff. d. V. O. l. 2. C. d. præscr. 30. vel 40. annor. l. fin. C. ne rei domin. vel templ. vindic. l. fin. C. d. fund. patrim. Additur, quod sit jus patrimonii: quæ huc loquimur de dominio rerum privatarum, quæ sunt

singulorum, l. 1. in fin. pr. ff. d. divis. rer. & in bonis & patrimonio nostro esse dicuntur, pr. Inst. d. rer. divis. l. 16. ff. ad SC. Trebell. l. 49. d. V. S.

VI. Non autem sufficit, ut definitio evacuet definitum secundum genus, sed idem etiam secundum differentias præstare debet, *Eberb. in Top. in Loc. à defn. n. 2.* hoc est, ut passim Philosophi inculcant, nota perfectæ definitionis censetur, non solum quando monstrat cum quibus definitum conveniat; sed etiam quando illud ab omnibus aliis distinguit: quæ nota & in allata nostra definitione deprehenditur. Quando enim dicitur *jus dominandi*, partim finis innuitur; quippe qui est omnis acquisitionis, *pr. Inst. de usucap. in fin. §. igitur liberi. & §. ex huius itaq. Inst. per quæ pers. cuiq. acquir. l. 1. ff. d. usuc. l. fin. C. d. censib.* partim discernitur illa notâ *à modu idipsum acquirendi*, veluti Usucapione & Traditione: quarum finis non est ipsa dominatio, sed ut in nos facultatem istam transferant, *l. 3. ff. d. usuc. l. 20. C. de pact.*

Discernitur etiam *à possessione*, quæ est detentio rei cum affectu habendi, *l. 1. ff. d. acquir. poss. cum simul.* quia possessor esse potest, licet dominus non sit, *l. 3. §. 2. ff. uti possid. l. 22. §. 1. d. nox. act. & nihil commune habet cum proprietate, l. 12 §. 1. ff. d. acquir. poss.* Denique se jungitur etiam *ab obligatione*, ut constat ex *l. 3. ff. d. O. & A. junct. l. 1. §. fin. ff. d. reb. egr. qui sub tutel. l. 27. §. 2. ff. d. aur. & arg. leg.*

VII. Majoris perspicuitatis ergò non incommode hic quaeritur, *an Dominium* definiiri queat, quod sit *jus de re corporali liberè disponendi, re abutendi, eamq. alienandi & vindicandi?* Nos negamus: cum Dominium sit etiam rerum incorporalium, veluti Ususfructus, *l. 3. ff. si ususfr. per. l. 4. d. ususfr. l. 8. in pr. ff. d. reb. aut jud. poss. l. 22. ff. d. aq. & aq. pluv. arc. & Servitutum, l. 118. d. V. O. l. 15. §. 8. Quod si aut clam. l. 13. §. 1. ff. d. damn. inf.* Sic etiam domini inveniuntur, qui liberè de rebus suis disponere non possunt, *t. t. Inst. quib. alien. lic. vel non. l. 114 §. 11. ff. d. leg. 1. l. 48. ff. d. hered. instit. t. t. C. d. prad. minor sine decret. non alien.* Abutendi facultatem quod spectat, patet, quod Ususfructuarius sit dominus, & tamen abuti non possit, *pr. Inst. de ususfr. l. 1. l. 9. in pr. l. 15 §. 4. & §. 6. ff. cod. l. 11. ff. ususfr. quemadmod. cav.*
Aliena-

Alienationem item non esse de definitione dominiū, inde liquet, cum domini reperiantur, qui tamen alienare nequeant; imò etiam res aliena alienari possit, l. 28. ff. d. *contrah. empt.* l. 11. in pr. & §. 2. ff. d. *act. empt.* quandoque etiam dominus alienare vetetur, l. 7. C. d. *agric. & cens. lib. 11.* Vindicatio demum effectum magis, quàm substantiam ac naturam dominiū concernit, §. *omnium. Inst. d. act.* & ab accidenti existit, facto videlicet ejus, qui nobis possessionem negat, & talis est effectus, qui domino ne quidem optandus, Gœdd. ad l. 49. n. 9. d. v. s. Gilk. ad tit. *Inst. d. rer. divis. n. 35.* Quæ omnia latius prosequitur Forster. d. lib. 6. 4. à n. 1. usq. ad n. 18.

VIII. Definitionem jure excipit Divisio. Ac licet dominium in se consideratum unicum sit & simplex numero & substantiâ, l. 14. §. 2. ff. d. *exc. rei. jud.* Gilk. in tr. d. *prescript. p. 1. c. 3. n. 23.* Harpr. ad pr. *Inst. d. R. D. n. 53.* diversas tamen qualitates habet, Gothofr. ad l. 20. C. d. *part.* proinde etiam variis modis distribui solet. Nec enim propterea, quòd modi dominium acquirendi sint vel Jurisgentium, vel Juris Civilis, §. *singulorum Inst. d. R. D. l. 23. in pr. ff. d. R. V.* ipsum quoque dominium aliud erit Jurisgentium, aliud Juris Civilis: modi siquidem constituendi rem cum ipsa re confundi non debent, Pac. *cent. 1. q. 20.*

Sed *cuinam juri, Naturali, Gentium vel Civili, dominium est ascribendum?* Respondemus cum Forst. ex tb. 6. *disp. d. dom. libr. subject.* Dominium quâ constitutionem est de Jure naturæ, naturantis & naturatæ; hoc est, de divino, naturali que jure; quâ comprobationem, de Jureg. & Civili.

IX. Sicutaque ratione cause efficientis, quod ad modos acquirendi attinet, Dominium aliud erit Jurisgentium; aliud juris civilis. Forst. d. lib. 6. s. n. 3. *seqq.* Ratione materis, aliud est proprietatis sive rei seu corporis; aliud juris in re constituti. Quia enim dominus & dominium proprietatis passim leguntur, l. 16. §. 1. ff. d. *usu & habit. l. 5. §. 2. Et l. 20. ff. d. dam. inf. l. 5. ff. si usufr. pet. l. 17. quib. mod. usufr. amit. l. 28. §. 1. d. usufr. l. 4. C. d. probat.* proprietatis non erit ipsum dominium: cum non rectè diceretur dominium dominiū, & proprietatis proprietatis, Johan. de Castill. in tr. d. *usufr.*

193
c. 75. aliud proinde erit dominium, aliud ipsa res, cujus est do-
minium. *Ratione forme* dominium statuitur aliud Directum,
aliud Utile: quæ distinctio licet non sit textualis, nec *in ff.* nec
in C. inveniatur, *Benedict. Bonon. d. censib. ars. 36. & verisimiliter*,
quod ex eo tempore, quo Longobardi Romanorum provin-
cias pervagati, cum belli jure eas sibi subjecissent, earundem
etiam dominatum sibi tantum vindicassent, Domini utilitatis &
directi verba in usum venerint antea non audita, *Heig. p. 1. q. 1.
num. 40.* Magistralis tamen est & usu communi recepta, nec
ab ea facile discedendum, *Job. de Castill. d. ar. c. 75. n. 26. arg. l. 35. seqq.
ff. d. LL. l. 34. d. R. 7.*

Ratione effectus aliud est plenæ proprietatis, cui adjunctus
est usufructus; aliud nudæ proprietatis, detracto scilicet usu-
fructu. Et hæc distinctio textib. claris probatur, §. 1. *Inst. de usufr.
l. 28. de usur. l. 3. §. illud. C. de secund. nups. l. 72. ff. d. usufr. l. 17. in pr. & §. 2.
& l. 22. ff. eod. l. 4. de usufr. accresc. l. 19. l. 26. d. usufr. leg. l. 66. l. 78. ff. d. jur.
dor.* Invenitur quidem vox, *Dominium plenum*, apud *Jc. Modest.*
in l. 4. ff. d. alim. vel cib. leg. verum *Dominium nudum*, vel minus
plenum, non meminisse quod legerim, inquit *Forst. d. cap. 5. n. 52.*
unde & ipse superiorum divisionem approbat. Quò spectat,
quod *Joh. de Castill. in tr. d. usufr. c. 75.* refert: etsi quis solam pro-
prietatem habet, tamen plenum est proprietatis dominium.

X. Postquam jam cognovimus, quid sit *Dominium*; quo-
tupliciter et distingui solet: videamus porrò de *Personis* ad il-
lud acquirendum idoneis. Idoneæ autem sunt omnes, quæ non
specialiter dominium acquirere prohibentur, quippe cum ita
in jure comparatum sit, ut si queratur, quid alicui in jure pri-
vato liceat, omnia cuivis licere putentur, si leges non prohi-
beant, *arg. l. nec non. 28. §. quod ejus. 2. ff. ex quib. caus. major. l. 43. §. 1. ff.
d. procur. cum siml.*

XI. *Dominium* sibi acquirere prohibentur, quibus com-
mercium rei est interdictum vel *ratione personæ*, veluti *Manichæis*,
Donatistis & aliis hæreticis. Cum enim publicum hoc sit cri-
men, quod in religionem divinam committitur, in omnium
fertur injuriam, *l. Manichæos. 4. §. 1. & seqq.* longè quippe gravius
est acce-

est eternam, quam temporalem offendere Majestatem *Auth. Gazaros C. de heret. & Manich.* unde infamia notantur, *l. 1. C. d. sum. Trinit.* & ab omni successione quolibet titulo veniente amovetur, & facultas ipsis adempta emendi, vendendi, contrahendi, *l. 1. l. 4. §. 1. & seqq. l. 22 C. d. heret. & Manich. c. sicut ait. ext. eod.* vel *ratione sui facti*, ut in insulam deportatis, atque, aliis qui *ἀπολύεσθαι* dicuntur: hi ab earum rerum acquisitione quæ jure civili est, prorsus removentur; licet ea quæ juris gentium sunt, retineant, *l. 17. §. 1. d. pæn. l. 15. d. interd. & releg.* maximè cum jure novo nemo ingenuus fiat servus ex supplicio, *Nov. 22. c. 8.* Sunt etiam alii, qui turpe quid non admiserunt; conditione tamen personæ suæ & propter operam, quam publicam susceperunt, acquirere prohibentur, ob metus extorsionisve suspicionem, de quibus *vid. l. 62. ff. d. contrah. empt. l. 33. ff. d. reb. cred. l. 46. §. 2. d. jur. fise. l. un. C. d. contract. judic. l. fin. C. d. rescind. vendit.*

XII. Porrò dominium sibi acquirere prohibentur quædam personæ, quæ subjectæ sunt alienæ potestati, vel *Ecclesiasticæ*, ut Monachi, qui monasterio ingressi, ipso ingressu se suæque dedicant Deo, nec de his testantur, utpote nec domini rerum, *Auth. ingressi. C. d. SS. Eccles. nihil etiam proprium habere possunt, sed quicquid acquirunt, monasterio acquirunt, c. cum ad monasterium d. stat. monach. & ibid. Panorm. n. 2. Forst. d. domin. c. 6. n. 13. & seqq.* ubi multas ampliatur & limitationes tradit. vel *Civili*, eique vel *dominicæ*, ut servi, de quibus res non est controversa: nihil enim suum habere possunt, sed quicquid acquirunt, dominis acquiritur, *l. 10. §. 1. ff. d. A. R. D. §. 1. in vobis. Inst. per quos pers. cur. 3. acquir.* & jure civili habentur pro nullis, *l. 32. l. 209. ff. d. R. I. vel Patriæ*, ut Filii familias, cum distinctione tamen inter peculium castrense, & quasi-castrense; item inter bona adventitia & profectitia.

XIII. Et quidem ex bonis castrensibus filiorum nihil Patri debetur, *l. 10. ff. d. castr. pecul.* nec in ijs ullum jus patris est, *l. 3. C. eod. lib. 12.* nec conferuntur, *l. 1. §. 15. ff. & l. 4. C. d. collat. bonor.* in castrensi enim peculio vice patrum familias funguntur, *l. 2. ff. ad SC. Macedon.* Ad similitudinē peculii castrensis & quasi-castrense

1938
rogatæ militiæ in usum venit, l. fin. C. d. inoff. testam. quod per omnia ferè cum illo æquiparatur, l. 6. in fin. pr. C. d. bon. qua. liber. l. 7. C. cod. Differunt tamen, quod in illo filiusfamilias miles citra omnem solennitatem testari possit, l. 1. l. 15. §. 1. l. 40. & t. ff. d. test. milit. in hoc verò filiusfamilias non aliter, nisi testamento iusto & solenni testatur, l. fin. §. in hu. itaq. vers. secundum leges. C. d. inoff. testam. l. 34. in fin. & Auth. Presbyteros. C. d. Episc. & Cleric. Bona profecticia quod spectat, ex his quod filius acquirit, statim ad patrè redit, ita, ut ne momento quidè in persona filij consistat l. 79. ff. d. acquir. hered. l. cum oportet. 6. C. d. bon. qua. lib. §. 1. Inst. per quas pers. cuiq. acquir. In adventitiis verò bonis proprietate remanente penes filium, ususfructus solus patri acquiritur, d. l. cum oportet. 6. C. d. bon. qua. liber. d. §. 1. Inst. per quas pers. interdum tamen etiam ususfructus bonorum adventitiorum filio quæritur, quod quibus modis fiat, optimè tradit Forster. d. c. 6. n. 49.

XIV. Licet autem servi sibi ipsis nihil acquirant, dominis tamen per ipsos acquiritur, tam possessio, quam per eorum longam possessionem dominium, l. 10. §. 1. & 2. ff. d. A. R. D. quam materiam latè profequitur Forst. d. loc. n. 54. & mult. seqq.

Acquirimus etiam quandoq; per liberam personam, quæ juri nostro nihil est subjecta: veluti per Procuratorem, Tutorem, Curatorem possessio nobis acquiritur l. 1. C. per quas pers. nob. acquir. & per consequentiam interdum dominium, si dominus sit, qui tradit, aliis usucapiendi conditio, § ex hu. Inst. per quas pers. l. 20. §. fin. ff. d. A. R. D. Ad hanc autem acquisitionem requiritur, tum, ut nostro, non etiam suo nomine possessionem nacti sint, l. 1. § 20. ff. d. acquir. poss. l. 57. ff. d. A. R. D. tum, ut nos ipsi velimus possidere, quod alius extraneus nostro nomine possidere ceperit, l. 13. ff. d. A. R. D. l. 38. §. 17. l. 126. § Chryzogonus. vers. plane si liber homo. ff. d. V. O. Quæcunque enim gerimus, cum ex nostro contractu originem trahunt, nisi ex nostra persona obligationis initium sumant, inanem actum nostrum efficiunt, l. 11. ff. d. O. & A.

XV. Placet subjungere quæstionem materiæ huic hanc inconvenientem, nempe, An mandatum Procuratorium absq. rati clausula mutilum sit ac vitiosum? Putamus quod non, tum, quod man-

mandato per se se tacitè insit rati habitationis promissio, *l. si procurator. 6. ff. d. condict. indeb.* expressio autem eorum, quæ tacitè insunt, nihil operatur, *l. 3. d. leg. 1. l. 22. d. adopt. l. 3. & ibi Bald. C. d. fideiuss.* tum etiam, quod clausulæ accessoriæ & executivæ principalem dispositionem non alterent, augeant vel amplificent, *elem. 1. & ibi gl. in fin. d. præbend. Rol. à Vall. cons. 8. n. 15. vol. 1. Menoch. d. præsumpt. 115. n. 43. Schrad. d. feud. p. 2. c. 3. n. 2. Pluribus tractat Rauchb. p. 1. q. 2. ubi etiam contrarijs respondet.*

Et hæc de Personis.

XVI. Sic ergò quarum rerum dominium acquirere liceat, inquirendum sequitur: quia verò hoc absq; prævia divisionis rerum cognitione vix fieri potest, divisiones earum in transitu quasi perlustrabimus. Res sunt vel divini juris, vel humani, *l. 1. in pr. ff. d. divis. rer. & l. 1. in pr. ff. d. interd.* Res divini juris vel simpliciter & absolute tales sunt, veluti res Sacræ, quæ publicè usibus divinis sunt consecratæ, quales sunt ædes sacræ, libri sacri, vasa ad sacramentorum usum necessaria, *d. l. 1. ff. d. R. D. l. 6 §. 3. l. 9. in pr. & §. 1. ff. eod. §. sacræ. Inst. eod. l. fin. Ut. in poss. legator. Nov. 67. c. 1. & Religiosæ, quæ humationi & sepulturæ sunt, attributæ, §. religiosum. Inst. de rer. divis. l. 6 §. 4. ff. eod. & r. r. ff. d. relig. & sumpt. fun. Vel quodammodo, ut res sanctæ, veluti Mur: & Portæ, §. sanctæ. Inst. d. R. D. l. 1. in pr. ff. eod. l. 2. & l. 3. ff. ne quid in loc. sac. sancta enim proprie dicuntur, quæ neq; sacra sunt, neq; prophana, *d. l. 9. §. 3. ff. d. rer. divis.* sed sanctione quadam confirmata. Sic Leges sanctæ sunt: sanctione quadam sunt subnixæ, *l. sanctio. 4. ff. d. pæn. l. 1. §. 5. ff. d. extr. cognit.* Item propugnacula, *d. l. 2. ff. ne quid in loc. sac.* Donnell. lib. 4. c. 1. Ecclesiasticæ quoq; res sive mobiles, sive immobiles sunt quasi-divinæ, ut ecclesiastica prædia, quæ quidem usibus privatorum serviunt, destinata tamen præcipue ad alendos verbi divini ministros & pauperes: sunt enim ad cultum divinum non immediatè deputata; sed mediatè, nempe ad usum servientium Deo pertinent, *Barth. in Auth. hoc jus porrectum. C. d. SS. Ecclæs.**

XVII. Res humani juris vel corporales sunt, & tangi possunt, etiam si actu non semper tangantur, vel incorporales,

1998.
que tangi nequeunt, quales sunt quæ in jure consistunt, l. 1. §. fin. ff. d. R. D. s. s. Inst. d. reb. corp. & incorp. Ultra quæ sunt vel Publicæ, vel Privatæ, d. l. 1. §. fin. ff. d. R. D. l. 1. §. 2. ff. d. just. & jur. §. fin. Inst. eod. Publicæ res quædam tales sunt usu & patrimonio, veluti res filci, civitatis, publica prædia, vectigalia, l. 6. in pr. ff. d. contr. empt. l. 17. d. V. S. l. 1. ff. d. loc. publ. fr. quædam usu duntaxat publicæ sunt; & vel omnium hominum, ut ær, aqua fluminis, mare, litora maris, §. 1. Inst. d. rer. d. vis. l. 2. §. 1. ff. eod. l. 14. ff. d. A. R. D. vel aliquorum: hæc, vel totius alicujus populi, sicut est flumen perenne, portus, alveus, riparum usus; vel universitatis cujusdam; veluti, theatra, stadia, forum, campus Martius Romanus. Forster. d. dom. c. 7. n. 41. ubi jura ad singula allegat.

XVIII. Privatæ res sunt, quæ censentur in bonis atque dominio singulorum, l. 1. ff. d. rer. divis. §. singulorum. Inst. eod. & sunt vel mobiles vel immobiles, l. 15. §. 2. ff. d. re judic. Vult. lib. 1. l. R. c. 62. n. 5. Res mobiles proprietate quidem significationis distinguuntur in Moventes, quæ se ipsas movent, & quæ ab aliis moventur, l. 1. §. 1. ff. d. R. V. l. 1. in pr. ff. d. adit. edit. l. 15. C. d. SS. Eccles. l. 49. §. 2. C. d. Episc. & Cleric. & similib. usu tamen juris plerumque confunduntur, l. 15. §. 2. ff. d. re judic. l. 93. d. V. S. l. fin. §. 2. ff. de requir. res, ubi fructus moventium nomine continentur: & in l. 2. ff. d. supell. leg. res non animales dicuntur moventes.

XIX. Immobiles res sunt aut tales, veluti res soli, ut fundus, prædium, l. 7. d. usufr. l. 1. §. 1. usufr. quem. cav. l. 1. d. rei vindic. l. 1. d. condic. tritic. & solo cohærentes sive contentæ, ut fructus pendentes & arbores in sylvis, l. 44. d. R. V. l. fin. §. non solum, & §. fructus. ff. que in fraud. creditor. granaria ite, l. 18. ff. D. act. empt. l. 60. d. A. R. D. Arundineta & salicta, atq; similia nondum cæsa, l. 12. §. ea vero. 11. ff. d. instr. vel instrum. leg. aut pro talibus habentur, nempe res incorporales, quæ in jure consistunt, ut servitutes l. 86. ff. d. V. S. Feudum de Camera, aut de Cavena, 2. F. 1. in fin. Emphyteusis, Nov. 7. c. 3. in pr. Nov. 120. c. 1. & alia publica jura, veluti portoria, vectigalia, jus venandi, jus piscandi, jurisdictio, Regalia, Schrad. d. feud. p. 3. c. 2. n. 5. Forster. d. c. 7. n. 105.

XX. Haut inconueniens huic loco erit quæstio, An pecunia rebus mobilibus, an verò immobilibus accensenda sit? Putamus quod
ad res

ad res mobiles referri debeat, per Nov. 22. c. 45. vers. si vero, ubi dicitur o ALIIS, quæ est similitudinaria, l si fugitivi. 3. C. d. serv. fugitiv. & repetit. va similiium, Paris. vol. 3. cons. 109. n. 15, importat similitudinem expressorum, & refertur ad generalia, quæ subjiciuntur, c. sedes Apostolica. 15. & ibi Felin. Panorm. & alij, d. rescript. & c. 2. eod. tit. in 6. Forst. d. c. 7. n. 50.

Sed quid de pecuniâ ad emptionem prædiorum destinata, statuendum? Et hæc inter res mobiles erit computanda: l. cum in fundo. 78. § si fundus. 4. ff. d. jur. dot. §. constituitur. Inst. d. usufr. Gail. lib. 2. obs. 11. per Aut. ibid. alleg.

XXI. Nomina & actiones utrius generis rebus accenseri debeant, controvertitur? Putamus pro ratione subjecti quæstionem decidi posse, ita, ut si actiones competant pro re mobili, pro mobilibus judicentur; si res immobiles vindicentur, immobilibus æquiparentur. Coler. decis. 286. n. 157. Gail. d. obs. 11. n. 10. per jur. ibid. add.

XXII. De redditibus annuis quæritur, An mobilibus annumerandi? Gail. lib. 2. obs. 10. tradit, quod inter immobilia computentur, si non sint ad modicum tempus constituti, per jura ibid. alleg. & hoc limitat quoad redditus nondum cessos: cessi verò redditus, pro mobilibus habeantur, instar fructuum à solo separatorum, qui & ipsi pro mobilibus reputantur, arg. l. 44. ff. d. R. V. Quod si redditus sive pensiones partim cessæ sint, partim non, judicandum de ijs pro rato temporis. l. Julianus, 13. §. 10. ff. d. act. empt. l. fin. ff. d. jur. fisci. Gail. d. loc. n. 4. Quæ sententia à jure Saxónico non abhorret, ubi etiam annui redditus sive constituti in rebus immobilibus, sive mobilibus, modò perpetui sint, immobilibus annumerantur, & qui vivente muliere peti poterunt, superstiti marito; reliqui, heredibus mulieris adjudicantur. Constit. Elect. 24. part. 3.

XXIII. De partibus metallicis disputari solet, an inter mobilia, vel immobilia sint referenda? Statuitur communiter, quod ipsæ partes metallicæ, quæ fructus vulgò dicuntur, rebus immobilibus annumerentur; fructus verò ex fodinis percepti, videlicet, aurum, argentum, metallum & alia eruta, vulgò Aufbeuth / pro rebus mobilibus censeantur: id quod de Jur.

798.
Sax. extra controversiæ aleam positum videtur, per *Consil. 25.*
part. 3.

Neque sine ratione. Constat enim de jure communi quod argentifodinæ & lapicidinæ sint res immobiles, *text. expres. in l. 3. §. ult. in fin. ff. d. reb. eorum que sub tutel.* unde etiam inter Regalia referuntur, *l. un. que sint. Regal. 2. F. 56.* Igitur talis quoque erit quælibet illarum pars sive jus contentum in illa: idem enim semper jus est de parte, quod de toto, *l. 76. ff. d. R. V. & turpis est pars, quæ non congruit suo universo, Cyn. in l. cogi. 11. C. d. petit. hered. col. 2. Zobel. part. 3. diff. jur. Civil. & Sax. diff. 10. ubi n. 9.* idem ex modo agendi deducit: cum nullibi permittatur de ijs agi, nisi in montanis, ubi fodinæ & partes sunt sicæ.

XXIV. His prælibatis, quarum rerum dominium acquirere liceat, porro videndum. Acquiruntur autem regulariter omnes res tam corporales, quam incorporales; tam mobiles; quam immobiles, *l. 1. §. fin. cum seqq. l. 20. & l. seq. ff. d. contrab. empt. extantes & futuræ, l. 8. ff. d. tit. l. 12. ff. d. act. empti.* Hereditas quoque, modò existat, *l. 7. ff. d. hered. vel act. vend. & l. 1. C. eod.* Nomina quoque acquiri possunt, *l. 4. l. 6. l. 14. l. 19. l. 23. §. 1. ff. d. hered. vel act. vendit. l. 7. & 8. C. eod.* actiones tam personales, quam reales, *l. fin. C. eod. tit.* Anni etiam redditus *l. 11. §. 1. ff. d. pign. l. 33. ff. d. pignor. act. l. 4. l. 14. l. 17. C. d. usur.*

XXV. Dominium autem acquirere non licet rerum specialiter alienari prohibitarum, vel *conditione sua*, quæ privatis usibus & commercio sunt exemptæ, ut liber homo, *l. 6. in pr. ff. d. contrab. empt. arg. l. 9. §. pen. ff. d. stat. liber. junct. l. 103. d. V. O. l. 106. ff. d. R. I. exceptis casibus in §. pen. Inst. d. jur. pers. & l. 2. C. d. patrib. qui fil. distrax.* Mare, littora, flumina, res sacræ, religiosæ & sanctæ, viæ publicæ, campus Martius, forum, Basilicæ, *text. sunt, in §. littorum & seqq. Inst. d. rer. divis. §. non solum. Inst. d. legat. l. 62. §. 1. ff. d. contrab. empt. l. inter. 83. §. 5. d. V. O. l. 39. §. pen. & ult. ff. d. legat. 1.* Vel quod alienatio earum sit interdicta, idq; vel *Lege*; ut fundus dotalis, *l. 1. & t. t. ff. d. fund. dotal. pr. Inst. quib. alien. lic. res minorum, & quidem non tantum prædia, sed etiam res mobiles, quæ servando servari possunt, quippe & eas sine decreto alienare vix licet, l. 1. & t. s. ff. d. reb.*

270
ff. d. reb. eor. qui sub tutel. l. 22. C. d. admin. tutor. vel domini voluntate, si quis propter certam causam quam expressit, alienari vetuit, l. 11. §. 2. d. leg. 1. Cujac. lib. 10. obs. 23. Forst. d. c. 7. n. 115. Tantum quoque de Rebus.

XXVI. Visis jam personis ad dominium acquirendum idoneis; rebusque; quarum dominium acquirere liceat, cognitisque; succedunt proximè Tituli sive causæ constituendi dominium diversæ à modis acquirendi. Constitutionem namque; Domini cum ejusdem acquisitione, distincta quippe cum sint, confundere non licebit: id quod liquet ex §. per traditionem. Inst. d. R. D. l. 31. ff. d. A. R. D. & exemplum dari potest in feudis; similiter in servitutibus, quarum rerum constitutionem ab earundem acquisitione diversam deprehendimus.

XXVII. Causa constituendi dominium nihil aliud est, quam titulus domini translativus, seu ad dominium transferendum habilis. Tales numerantur Emptio & Venditio, l. 3. §. 1. l. 7. §. 11. ff. d. publ. in rem act. t. 1. ff. pro empt. semper enim in emptione id agitur, ut res fiat nostra: nec conveniri potest, manente hac contractus specie, ut rei venditæ dominium in emptorem non transferatur, l. pen. §. ult. ff. d. contrab. empt. Licet vero per emptionem res non fiat nostra sine traditione, l. 6. C. d. hered. vel act. vend. l. 20. C. d. pact. & emptio & venditio species alienationis perfecta & absoluta censetur, cum res tradita, & in emptorem possessio rei venditæ translata sit, l. 1. l. 11. §. 2. ff. d. act. empt. adeoque; traditione & satisfactione perfectionem accipiat, Bald. in lib. emptione. 58. ff. d. pact. nihil tamen obstat, quò minus ex solo contractu emptionis-venditionis dominium emptori constitui possit, tùm propter rationem superius adductam, tùm etiam, quia emptio-venditio dicitur, ante quoque quam res vendita tradatur, §. 1. Inst. d. empt. l. 67. in pr. d. V. S. tum etiam, quia si res vendita non tradatur, ad id quod interest, agitur, l. 1. ff. d. act. empt. l. 6. C. de hered. vel act. vendit.

XXVIII. Porrò domini translationem arguunt, Æstimatio, l. 10. §. 4. & 5. ff. d. jur. dot. l. 5. C. cod. quippe venditionem inducit, dd. ll. unde & actio ex empto datur post rem æstimatò traditam, l. 16. ff. & l. 10. C. d. tit. eaque; res vicissim alienari potest, l. 11. ff. d. fund. dotal. Permutatio, l. 1. in fin. cum l. seq. ff. d. rer. permut. Wesenb. conf.

1972
conf. 136. num. 14. Dotis datio, l. 2. ff. pro dot. l. si ego Seja. §. 1. ff. d. iur. dot. l. 1. C. d. fund. dotal. In solutum datio, l. 4. §. 31. ff. d. dol. mal. & met. exc. l. 24. in pr. ff. d. pign. act. l. ult. ff. ex quib. caus. in poss. eat. l. 4. C. d. evict. l. 8. C. d. sent. & interl. om. judic. Documentorum traditio l. 9. §. 3. d. A. R. D. l. 74. ff. d. contrah. emt. l. 1. §. pen. d. acquir. poss. c. inter dilectos. 6. & ibid. C. d. com. d. fid. instrum. Forst. cap. 8. n. 22. per aut. ibid. alleg. Transactio, l. 33. l. 35. C. eod. cum similib. Adjudicatio, l. 21. §. 3. ff. d. ann. leg. l. 1. ff. d. iurud. §. si familia. Inst. d. off. jud. Mutuum, l. 2. §. fin. ff. si cert. per. quippe in mutuo ex meo tuum fit, d. §. fin. pronome autem MEUM denotat dominium, l. 27. §. 2. ff. d. aur. & arg. leg. l. 2. §. fin. d. leg. 1. Hereditatis delatio, ad quam tamen acquisitio requiritur, l. 1. ff. & C. d. acquir. hered. Forst. d. cap. 8. n. 28. Et si qui simili tituli ad dominium transferendum habiles occurrunt, quos fufius persequi chartæ angustia prohibemur.

X XIX. Sunt quidem etiam causæ sive tituli, qui tamen non ad dominium constituendum, sed ad possessionem solum sufficiunt, ut Depositum, l. 17. §. fin. ff. de pos. §. præterea. Inst. quib. mod. re contrah. obli. Commodatum, l. 8. & l. 9. ff. eod. Precariū, l. 1. in fin. ff. d. precar. Locatio, l. 39. ff. loc. cond. l. 29. C. eod. Pignus l. 35. §. fin. ff. d. pign. act. scilicet conventionale; licet dominium juris creditor in re habeat, l. 5. §. fin. l. 13. §. 1. l. 19. & l. 20. ff. d. damn. inf. cum pignora vindicari possint, l. 16. §. 3. & l. 28. ff. d. pignor. l. 12. §. qui pignori ff. quib. mod. pign. vel hypoth. §. item serviana. Inst. d. act. In pignore verò Prætorio sive judiciali dominium transit, l. 15. §. 3. ff. d. reb. aut. jud. pos. & ibid. gl. Per hypothecæ quoq; constitutionem dominiū juris adeo acquiritur, ut si deinceps res illa alteri vendatur & tradatur; hypothecarius tamen propter prius in se translatum dominium præferatur, nec locum sibi vindicet dispositio l. quoties. 17. C. d. rei vindic. quia in hypotheca jus ex solo titulo constituitur absq; traditione, l. 9. in pr. l. 12. §. fin. ff. qui pot. in pign. l. 76. §. 3. d. pignor. l. 14. & seq. C. eod. Et est species alienationis, l. fin. C. d. reb. alien. non alien. sibi hypothecam vel pignori nexum. Forst. d. c. 8. n. 49.

X XX. Cæterum circa præsentem materiam non abs re quæritur, An emptio cum pacto retrovenditionis facta, dominium transferat? Putamus quod sic, per §. per traditionem cum §. seq. Inst. d. R. D. l. 2. C. d. pact. inter empt. & vendis. & ibid. Dd. com. Emptio

enim celebrata dici non potest, ni dominium in emptorem transferatur, *l. pen. §. ult. ff. de contr. empt.* hinc etiam fructus, quàm diu possidet, lucratur, *d. l. 2. & ibi Dd. & c. ad nostram de emption.* idque ex natura emptionis, *l. 5. C. de act. empr. & t. i. ff. & C. d. per. & com. rei vend.* fructus enim dominium sequuntur, *l. 33. & l. 35. §. i. ff. d. rei vindic.*

XXXI. De cessione actionum, quid sentiendum, disquiritur, *An à creditore actio tertio cuidam cedi possit, ut dominium in cessionarium transferatur, adeoque liberè contra debitorem agere queat?* Si cessio non sit simulata, nec cum alterius injuriâ conjuncta, neque in fraudem, sed bonâ fide facta, non erit improbanda, juxta Anastasii & Justiniani constitutiones, *in l. pen. & ult. C. mandat.*

XXXII. De usura lucratoria quæritur, *An sit vitiosus ad dominium constituendum & transferendum habitus & idoneus?* Nos de moderamine usuræ quincuncis affirmamus, quia usura simpliciter & *ἀπὸ λῶς* peccatum non est, *vid. cap. 23. Deus. vers. 20.* & quia in nummis negotiatio esse, *Heig. p. 2. q. 1. n. 37. & seqq.* pecuniâ etiam locari potest, utique usura non poterit non valere, *ibid. num. 51. Förster. d. 6. §. n. 107. & seqq.* Unde in recessibus Imperij de anno 86. c. 48. idem approbatur. *Et in constitut. Elect. 30. p. 2.* similiter in rescripto Torgensi, tit. *Von wucherlichen Contracten etc. §. Darumb so haben wir etc.* quincunces usuræ statuuntur & probantur.

Et hæc de modis constituendi sufficiant.

XXXIII. Modi dominium acquirendi sunt vel Jurisgentium, vel Juris civilis, §. *singularum.* *Inst. d. rer. divis. §. fin. Inst. d. usu & habit. l. 1. ff. d. A. R. D.* qui variant pro conditione rerum, quæ summam loquendo vel sunt nullius, alicujus tamen fieri possunt; vel sunt alicujus, quæ tamen nobis quærentur.

Res nullius acquirimus Jurisgentium OCCUPATIONE: quod enim nullius est, naturali ratione occupanti conceditur, *l. 3. ff. de A. R. D. l. 1. §. 1. ff. d. acquir. poss.* si scilicet nec proprietas, nec usus istius rei sit alieni, ita tamen ut alicujus fieri possit: quod si res commercij & privatis hominum usibus exemptæ sint, in iis regula locum non habet. *l. 6. ff. d. contrab. empr. l. 83. §. 3. d. V. Q.*

3977.
Hæc res, quas per occupationem acquirere possumus, commodioris tractationis gratiâ, in duo dispescimus genera, ita ut vel in cujuscquam potestatem nondum pervenerint, vel cum pervenissent, dominos tamen habere desierint. De illis priori loco paucis videbimus.

XX XI V. Tales igitur sunt inter res animatas, primò, Volucres omnes feræ, exceptis Gallinis, Anseribus, Anatibus, §. *gallinarum Inst. d. R. D. & l. 5. §. 2. & seqq. ff. d. A. R. D.* quamvis etiam ejuldem generis feræ dentur gallinæ, anseres, anates. *Dd. comm. ad §. Apium & seqq. Inst. de R. D. Secundò* Pisces, qui itidem sunt feri, nisi contineantur in piscinis, vivariis aut stagnis privatis: tunc enim censentur quasi pars illius aquæ, & eos auferre non licet, *l. 2. l. 5. l. 6. d. A. R. D. l. 3. §. 14. d. acquir. poss. l. 16. d. S. R. P. Tertio* Bestiæ feræ, quæ in sylvis & latibulis sese continent, ibique naturâ suâ degunt, *d. l. 3. §. 14. d. acquir. poss. §. fera. Inst. d. R. D.*

Hæc animalia fera omnia simul atque ab alio capta fuerint, Juregentium illius esse incipiunt, *per jur. alleg.* Atque ita Occupatio continet in se tùm Aucupium, tùm Piscationem; hæc non Venationem.

XXXV. Inter res inanimatas, quæ per occupationem acquiruntur, referuntur, Primò, Res omnium communes: hinc in mari & littore publico ædificium ponere licet, ei que qui ædificavit, acquiritur, modò maris aut litoris conditio deterior non fiat, *l. 4. l. 30. §. 4. l. 50. d. A. R. D. l. 2. §. 8. l. 3. cum l. seq. ff. ne quid in loc. publ. cum simil.* Sed hæc hodiè non usquequaque servantur: Mare enim & littora maris, quâ jurisdictionem ad Cæsarem pertinent, *Bald. & alii Dd. in l. quedam 62 ff. d. A. R. D.* Secundò, quæ in mari aut littore nata editæ sunt, velut, Insula, Lapilli, Gemmæ: hæc enim si fuerint apprehensa, occupantis fiunt. Cæterùm hic etiam modus hodiè non admodum est in usu, sicuti *Dd. com. fatentur in c. un. Quæ sint regal. Heig. ad §. item lapilli. n. 5. Inst. d. R. D. referente Förstero de domin. cap. 9. n. 69.*

XX XVI. Tertio, in fluminibus publicis nata, si mobilia, sunt nullius, & ideo occupantis fiunt; sin immobilia, tum demum, si non fiant eorum, qui prædia prope ripam possident.

Sed

Sed hodie de mobilibus in flumine natis & occupatis, non ob-
 servatur in Rheno, flumine Germaniæ celebri, & auro, aliave
 re preciosâ ibidem repertis. Heig in §. item lapilli, n. 7. Inst. d. R. D.
 Quartò, Species ex aliena materia facta, quæ & ipsa ejus fit, qui
 eam fecit, modò fecerit speciem, h. e. rem à priore diversam,
 & suo nomine; bona etiam fide, utque species ad pristinam
 materiam reveri nequeat; & tandem, ut species illa per se sub-
 sistat, quas condiciones refert Förster. d. c. 9. n. 85. ubi in fine
 subjicit, quod, ne quis iniquitatem aliquam prætendat, domino
 materiæ consultum sit de æstimatione rei amissæ per actionem
 in factum, l. in rem. 23 § 5. ff. d. R. V.

XXXVII. Sic ergò se offerunt res, quæ quidem antea in
 dominio fuerunt; dominos tamen habere desierunt, nullius-
 que censentur neque proprietate, neque usu. Tales sunt primò
 Res pro derelicto habitæ, quæ occupanti quærentur, si scilicet
 dominus res suas amplius esse nolit, eademque abjiciat, §. pen.
 & ult. Inst. d. R. D. & t. r. ff. pro derelict. Id quod etiam in immo-
 bilibus rebus locum habet, si per expressam voluntatem domi-
 nus possessionem desierat, l. 35. l. 153. ff. d. R. 7. l. an pars ff. pro de-
 relicto. Aub. mala fidei. C. d. præscript. long. temp. Hodie verò res
 pro derelicto habitæ & bona vacantia de jur. civil. ad Impera-
 torem & ejus fiscum pertinere, probatur, per l. fin. C. d. petit.
 bon. subl. & t. t. C. d. bon. vacant. De jure verò Sax. consuetudina-
 rio pertinent ad judicem, qui supremam jurisdictionem (die
 Obergerichte) habet; non ad eum, qui hereditariam (die Erb-
 gerichte) per text. lib. 1. Landrecht. art. 28. & ibid. gl. lit. B. Weich-
 bild. art. 59. Reinhard. diff. 34. p. 1. & Zobel. diff. 7. p. 2. refert, quod
 plerumque ex consuetudine patriæ, Nobiles succedant in bonis
 vacantibus suorum subditorum, ex Guilielm. d. Benedict. in c. Ray-
 nuius, in gl. super verb. & uxoris nomine Adelsiam. n. 948.

XXXIX. Secundò, Feræ beltiæ si custodiam nostram
 evaserunt, & in naturalem libertatem se receperunt, quæ no-
 stræ esse desinunt & propterea occupanti quærentur, §. fera. Inst.
 d. R. D. l. 3. in fin. ff. d. A. R. D. Tertio, loca à mari occupata, sicut ipsum
 mare, sunt communia omnium, l. pen. ff. d. rer. divis. Locus item in
 lictore maris occupatus, sublato ædificio, privatus esse desinit,

& publicus sit ac nullius: unde si rursus alius in illo ædificaverit, sit ipse, l. 14. d. A. R. D. l. 6. d. R. D. *Quartò*, Thesaurus, qui definitur m l. 31. ff. d. A. R. D. & inventori acquiritur, d. l. 31. & §. thesauros. 39. Inst. de rer. divis. si ipsum apprehenderit & occuparit, l. 3. §. 3. ff. de acquir. poss. & l. 44. in pr. ff. eod. l. 15. ff. ad exhib. & verus dominus ignoretur: si enim constet, quis dominus sit, ac probari possit, nihil inventori acquiritur, ne quidem per longum tempus, l. 67. ff. d. rei vindicat.

XXXIX. Hæc de rebus, quæ nullius sunt, alicujus tamen fieri possunt; succedunt Res, quæ alterius sunt, nobis tamen quaruntur. Hoc fit vel voluntate Domini, nempe Traditione: vel citra ipsius voluntatem. Traditio igitur Domini voluntate, est modus dominii acquirendi de jure gentium, quod probatur per § per traditionem. Inst. de rer. divis. l. 9. §. 3. ff. d. A. R. D. l. 7. n. fin. ff. pro empr. l. 20. C. d. pact. l. 2. C. d. crim. stellionat. modò dominus sit, qui tradit, d. §. per traditionem. & seqq. Inst. de rer. divis. l. 20. d. A. R. D. l. 54 d. R. 7.

Traditionem autem definimus cum Förster. d. c. 9. nu. 138. quod sit titulus naturalis acquisitionis, qua res à domino ex justa causa alteri traditur ad dominium transferendum. Estq; duplex: Expressa & Tacita; itemque Vera & Ficta. text. in §. vendita & seqq. Inst. d. rer. divis. l. 9. §. 5. & seq. d. A. R. D. l. 74. d. contrah. empr. l. 1. §. pen. d. acquir. poss. l. 1. C. de donat.

XL. Ut autem Dominium traditione transferatur, requiruntur nonnulla cum in Tradente, tum etiam in Acquirente.

In Tradente primò, ut possit, arg. l. 54. d. R. 7. & l. 20. d. A. R. D. quia non omnes qui domini sunt, rem suam transferre possunt, ut constat supr. ex tb. 7. aliqui etiam Domini non sunt, qui tamen alienandæ & transferendæ rei potestatem habent, veluti Procurator, speciale mandatum habens, Tutor & Curator. Först. d. c. 9. n. 138. Secundò requiritur, ut velit, seu ut voluntas & consensus dominii transferendi adsit: si enim tradit Dominus, non ut dominium transferat, sed tantum ut commodet aut deponat, dominium non transfertur, §. item ut cum §. seq. Inst. quib. mod. re contrah. obl. l. 8. cum l. seq. ff. commod. aut h. erret in re, de qua transferenda agitur, l. 35. d. A. R. D. & l. 3.

S. 8. ff. de cond. et us. dat. ca. non sec. dominium ab eo non recedit,
 & alienatio est nulla: quia nemo errans rem suam amittit,
d. l. 35. Ut igitur velit transferre, necesse est, ut sciat rem suam
 esse, *d. l. 35. & d. l. 3. S. 8.* ut iusta transferendi causa subsit, *l. 37.*
ff. de acquir. rer. dom. & ut pretium sit solutum, aut eo nomine
 satisfactum, vel venditor fidem emptoris secutus fuerit, *S. ven-*
ditæ Inst. d. R. D. cum similib. Tertio requiritur, ut tradat, *l. 67.*
d. V. S. l. 8. ff. de pecul. l. 20. C. de pact. Hinc antequam res vendita
 tradatur, eam vindicare non poterit, ad quem spectat, *l. 50. d.*
rei vindic. l. pen. C. eod. sed ex empto actionem habet, *l. 40. d. act.*
empt. & ex empto actione conventus, quanti emptoris interest,
 prestare cogitur, quoniam contractus fidem fregit, *l. 6. C. d. ho-*
red. vel. act. vend. l. 3. C. de his qui à non domin.

X L I. In Acquirente requiritur primò, Consensus, nempe,
 ut in hoc ipsum consentiat, ut suum fiat, quod hoc animo ipsi
 traditur: invito enim nihil acquiritur, *l. 55. d. O. & A. l. invito.*
d. R. 7. nec erranti, l. 57. d. O. & A. si error in corpore committa-
 tur: quod si in corpus consentiant, in causis verò dissentiant,
 efficax est traditio quoad dominium transferendum, *l. 36. d. ac-*
quir. rer. dom. junct. l. 9. S. 3 ff. eod. sed non quoad contrahendi
 negotium, *l. 18. ff. de rebus credit.* aliud siquidem est ipsa traditio,
 aliud contractus traditioni prævius.

Secundò, ut rem traditam animo simul & corpore prehen-
 dat, *l. 1. in pr. & §. 1. l. 3. d. acquir. poss.* Quod in re immobili fa-
 ctum intelligitur, si dominus constituit, se meo nomine possi-
 dere; aut claves tradat, *l. 74. de contrab. empt.* aut si custodem ap-
 ponam, *l. 51. d. acquir. poss.*

X L II. Fictam traditionem quod spectat, tradunt, quod
 circa dominium & possessionem idem operetur, quod Vera,
 per *l. 2. ff. pro soc. S. 47. Inst. d. R. D. l. 10. ff. d. donat. l. 62. d. evict.*
Först. d. l. 9. n. 155.

In incorporalibus patientia est pro traditione, *l. 11. S. 7. &*
2. ff. de publ. in rem. act. l. fin ff. de servit. l. 1. S. fin. d. S. R. P. Sicut
 & Signatura loco traditionis habetur: quemadmodum in-

1770.
Sylvis arbores signari solent, quod vocant *venn man de Waume* *Stempelt. l. 14. in fin. ff. d. peric. & com. rei vendit.* Aliud est in dolio vini signato, quia magis, ne summuteretur, signari solet, quam ut tradi tunc videatur, dicitur *in l. 1. §. 2. ff. d. t.* Hinc Ballæ mercatorum præsumuntur esse eorum, quorum sunt signacula, Bald. *in Auth. dos data. C. d. donat. ant. nupt.* Bartol. *in l. cum qui. §. fin. ff. d. furt.* Cæterùm quando dicitur Traditione dominium acquiri, limitant nonnulli, ut tum demum procedat, si vacua possessio sit tradita: cum traditio, ut modus domini acquirendi consideratus, sit vacuæ possessionis translatio, per *l. 8. C. d. act. empr. & vend. l. 13. C. d. distr. pignor. cum simil.* Et quod etiam absque traditione dominium nonnunquam acquiratur: de quibus vid. Förster. *d. cap. 9. à num. 157. usq. ad num. 163.*

X L I I I. Citra voluntatem domini res ipsius, factio tamen nostro acquirimus *jure belli.* Quæ enim ab hostibus capiuntur, jure gentium statim capientium fiunt, §. *item ea qua. Inst. d. rer. divis. l. 5. §. fin. d. A. R. D.* scilicet res mobiles: immobiles verò occupantibus non acquiruntur, sed publicantur, *l. 16. ff. d. d. l. 20. §. 1. ff. d. captiv. l. 11. ff. d. evict. l. 13. ff. ad L. Jul. pecul.* Et quia res mobiles hostium, statim fiunt capientium; æqualis aliqua divisio non requiritur, sed istud vulgatum valebit: qui capere potest, capiat. Boer. *decis. 178. arg. l. pen. in pr. C. d. donat.* Imò hostes ipsi fiunt capientium, d. §. *item ea. Inst. d. rer. divis.* Christianorum tamen consuetudine eò redactum, ut capti libertatem non amittant, modo victori λύτῃ solvant. *Cavarruv. in c. peccatum. d. R. l. in 6.*

X L I V. Acquirimus etiam res alienas citra voluntatem domini, quas bona fide possidemus: bona fides enim tantundem possidenti præstat, quantum veritas, *l. 136. ff. d. R. l.* veluti si quis nummos alienos justa de causa, bonâ fid: sumtos misceat suis, ut nequeant discerni, fiunt ipsius accipientis, *l. alieni 78. ff. d. solut.* Quin etiam rerum alienarum fructus interdum acquirimus, domino licet invito, §. *si quis à non domino. Inst. de rer. divis.* bonæ fidei enim possessor in fructibus percipiendis id juris habet,

bet, quod dominis prædiorum tributum est, l. 25. §. 1. ff. d. usur. l. 48. d. A. R. D. quia verò dominus fundi omnes fructus suos faciat, etiam naturales, l. 2. l. 6. d. acquir. rerum dom. l. solum. 49. in fin. ff. d. rei vindic. idemque in fructuario receptum sit, l. 7. §. 1. ff. d. usufr. cur bona fidei possessor omnes fructus suos non faciat? maxime cum plus juris habeat in fructibus percipiendis, quam fructuarius d. l. 25. §. 1. ff. d. usufru

XLV. Per alluvionem quoque nobis de jure gentium res quaruntur, §. quod si vis. Inst. d. rer. divis. l. 7. §. 1. & 2. ff. d. A. R. D. l. 9. §. 2. ff. d. damn. insect. Quomodo etiam Commixtione, Confusione & Conjunctione res acquirere possumus: quos modos tractat Forster. d. c. 9. n. 208. Nostrum diutius his immorari, non est: proinde animum ad modos dominii acquirendi de jure Civili convertimus, quos etiam paucissimis percurremus.

XLVI. Sic ergo sequuntur modi dominium acquirendi juris Civilis. Iste jure acquirimus res singulares corporales, & quidem citra domini voluntatem *Usucapione* seu *Præscriptione*: hodierno enim jure ejusdem sunt effectus, t. t. C. d. nud. Quir. jur. toll. t. t. C. d. usucap. transform.

Definitur autem Usucapio, quod sit adjectio dominii per continuationem possessionis, temporis lege definiti, l. 3. ff. eod.

Nec naturæ aded repugnans videtur, ut nonnulli persuasum sibi habent: cum sit bono publico introducta, l. 1. ff. d. t. & ut aliquando litium finis existat, l. fin. ff. pro suo. Quæ verò communiter omnibus profunt, iis, quæ quibusdam specialiter utilia sunt, præponuntur, Auth. res que. C. com. d. legat. unde dicitur pium remedium, in l. fin. C. d. fund. patrim. lib. 11.

XLVII. Ut autem Usucapio seu Præscriptio procedat, requisita ejusdem non videntur negligenda, quorum quinque passim apud Dd. numerantur. Primum, Bona fides, pr. Inst. d. usucap. Cum enim in usucapione possessio justa requiratur, & hæc absque bona fide adesse nequeat, l. 6. §. 1. ff. ver. si. ut bono initio. circ. fin. C. d. præscript. long. temp. l. un. C. d. usucap. transform. facile conspicitur, quod malæ fidei possessor nullo tempore præscribat, c. possessor.

192.
i. possessor. & ibi Philip. Franc. d. R. 7. in 6. c. vigilanti c. fin. extr. d. præscript. Gail. lib. 2. obs. 18. n. 7. In præscriptione tamen longissimi temporis, non requiri bonam fidem de jure civili, refert Försterus d. c. 9. num. 217. secus de jure Canonico, itemque de jure feudali, per jura ibid. alleg.

Post perfectam autem usucapionem bona fides præsumitur, nec nisi per malæ fidei probationem refutatur, l. pen. C. de evikt. l. 18. §. 1. ff. de probat. Secundum requisitum est justus titulus, l. 27. ff. d. usucap. l. 5. l. 6. C. de acquir. poss. etiam si res incorporalis sit, veluti usufructus & aliæ servitutes, l. 4. & l. fin. in fin. C. d. præscript. long. temp. Fallit tamen in præscriptione triginta vel quadraginta annorum, l. fin. C. d. fund. patrimon. lib. 11. Est enim tricennalis præscriptio loco tituli, cap. 4. de præscript. Item in præscriptione immemoriali, l. 3. §. 4. ff. d. ag. quot. & astiv. ut & in Feudis, Esa. com. in §. si quis. 2. F. 26.

XLIX. Requiritur tertio, ut sit res non vitiosa, quales sunt furtivæ aut vi possessæ, §. furtivæ Inst. d. usuc. l. 4. §. 6. & l. fin. ff. cod. Quemadmodum etiam usucapi nequeunt res commercio exemptæ, ut sacræ, religiøsæ, §. sed aliquando. Inst. d. tit. & l. 9. ff. cod. & quarum usucapio prohibita est, ut res pupillares, l. 10. in pr. ff. quemadm. servit. amit. l. 3. C. d. præscript. 30. annor. res dotales, l. 4. l. 16. ff. d. fund. dotal. l. 3. C. de præscript. long. temp.

Quarto requiritur, ut res bona fide tradatur, si mobilis sit, §. quod autem. Inst. d. usucap. alioqui enim furtiva redditur, d. §. in immobilis rei traditione bona fides non aded requiritur, cum illius furtum non fiat, §. quod autem ad eas res. Inst. eod. in incorporalibus patientia loco traditionis habetur.

Tandem quinto requiritur, ut possessio continuetur, §. diutius Inst. d. usuc. l. 2. C. d. præscript. long. temp. Continuata verò dicitur non solum si continuè penes eundem maneat possessio, sed etiam si ab uno ad alterum legitimè transferatur, d. §. diutius Inst. d. usuc. l. 30. ff. ex quib. caus. major.

Hæ conditiones tritis verbis inclusæ circumferuntur:

Non usucapies, nisi sine tibi talia quinque:

Bona fides; justus titulus; res non vitiosa;

Ut res tradatur, & tempus continuetur.

XLIX. Cum domini voluntate rerum singularium dominia quæruuntur de Jure Civili: *primò*, Donatione. *i. i. Inst. d. donat.* quod enim sit modus acquirendi Juris civilis, constat ex §. *fin. Inst. d. usus & habit. junct. pr. Inst. d. usuc. & pr. Inst. d. donat. & §. fin. in pr. eod.* siquidem copula Et, quæ ibi posita reperitur, repetit qualitatem præcedentem, & copulata per omnia exæquat, & illa ad uniformem dispositionem reducit, *l. quæmvis. 4. & ibi Bald. C. d. impub. & alius substit.* Mortis quoq; donatio dominium ipse jure transfert, quia hujusmodi donationes ad exemplum Legatorum capiuntur, *l. 2. ff. d. publ. in rem act.* quorum dominium re-
ctâ via transit in Legatarium. *l. 64. ff. d. furt. l. 80. ff. d. leg. 2. licet possessio peti debeat, & ab herede præstari, §. 1. Inst. d. legat. l. 47. in pr. ff. d. leg. 1. l. 5. C. d. legat. Secundò*, Legato aut fideicommissio, §. *fin. Inst. per quas person. i. i. d. sing. reb. per fideicom. vel. Tertio*, jure accrescendi §. *fin. Inst. d. donat. §. si eadem res duobus. Inst. de legat. l. 89. d. leg. 3. l. 17. ff. d. hered. inst. l. 142. d. V. S. l. un. §. 10. & seq. C. d. caduc. toll.*

L. Incorporalium rerum dominium acquiritur traditione, aut eo, quod pro illâ habetur: quemadmodum constat, quod in Servitibus usus dominantis pro possessione, & servientis patientia pro traditione sit, *l. 11. d. publ. in rem act. l. fin. d. servit. l. 1. in fin. d. S. R. P.* Sic emphyteuticum jus constituitur quidem pactio-
nibus & testamento, §. *fin. Inst. d. servit. §. 1. Inst. d. usufr. l. 6. ff. eod. l. 5. ff. d. servit. l. 1. C. d. jur. Emphyt.* fundum tamen Emphyteu-
tarium eo nomine tradi oportet, *l. 20. C. d. pact. l. 12. C. d. fund. patrim.* quemadmodum ususfructus intelligitur dari, cum fru-
quarius fruendi gratiâ in fundum inducitur. *l. 3. in pr. ff. d. usufr.*

L. I. Per universitatem rerum dominia acquiruntur jure ci-
vili Successione potissimum, tam Civili, quàm Prætoria. *i. i. Inst. d. bon. poss. l. 1. in fin. ff. de muner. & honor.* Utraq; verò contingit vel
ex testamento, vel ab intestato. §. *aliquando. Inst. d. bon. poss. l. 130.*

1952.
L. V. S. l. 3. §. de illo. ff. pro soc. l. 14. d. transact. l. pen. d. except. rei judic.
Ac licet testamentaria hereditas legitimo quidem jure non ob-
veniat: lege tamen obvenire non improprie dicitur, quia Lege
XII. Tab. testamentaria hereditates constituantur, d. l. 130. d. V.
S. Forst. d. c. 7. n. 154.

LII. Ceterum, quia supra th. 34. Ferarum occupationem
Jurisgentium, adeoq; omnibus communem esse, diximus: qua-
ritur, an Principes recte subditis interdicare venatione potuerint? Puta-
mus quod sic: quia Magistratui semper licuit modum privatis
prescribere, quo Communibus uti debeant, l. 3. No quid in loc.
publ. Heig. part. 1. q. 15. n. 36. Invalescente autem hominum ma-
litiâ, necesse fuit rerum communionem, ad certas necessitatum
vices contrahere, ne, si omnium libidini promiscue omnia pate-
rent, singuli multis necessariis carerent: unde licuit, licebitq;
adhuc juris naturalis æquitatem Communibus & publicis neces-
sitatibus ad modum convenientem attemperare, l. 6. ff. d. 7. & 7.
Heig. d. loc. n. 38. Cum igitur abusi fuissent venationibus privati,
ad turbandam pacem publicam: remedium malo huic conve-
nientissimum, adhiberi necesse fuit. Prohibitiones itaq; illæ ri-
tè promulgatæ, pace publicâ hoc suadente, c. un. d. Pac. ten. & ejus
viol. 2. F. 27. §. post natalem 4. vers. nemo resta. & ibi Ffe. com. nempe
ut lites, contentiones atq; jurgia præcidantur, quæ etiamnum
hodie laborari solent inter confines, qui jure venandi fruuntur,
si fortè ab uno vulnerata, ab alio deinceps capta sit bestia, l. 5. §.
1. d. A. R. D. quid futurum esset, si cuilibet indifferenter venari li-
ceret? Conducit ergò paci & tranquillitati publicæ, jus venandi
non omnibus esse commune: materia enim communionis fo-
mes est discordiarum, l. 77. §. 20. d. leg. 2. l. 26. d. S. V. P. l. 13. §.
acquisitum d. usufr.

LIII. Et quia Principes sylvarum aliorumq; locorum publi-
corum facti sunt domini, l. 9. ff. ad L. Rhod. d. jact. l. ult. C. d. quadr.
prescript. quilibet verò suarum rerum moderator & arbitet, l. 21.
C. mand. cum similib. in tantum, ut quis in fundum alienum ve-
nandi gratiâ ne ingrediatur, à domino, si is providerit, jure pro-
hiberi possit, l. 3. §. 1. vers. planè. ff. d. acquir. rer. dom. Principes
atque

123

utique, quò minus alius privatus loca, venationibus destinata, venandi gratiâ ingrediatur, prohibere potuerunt: maximè cum beltis præsumantur illius, cuius sit territorium, *per text. Biblic. Hierem. c. 27. v. 6. & c. 28. v. 14. Daniel. 2. v. 38.*

Cumq; fundamenta venationis inter alia ponantur in dominorum prohibitione, & subditorum patientia, illiq; per tempus longum tali prohibitioni acquieverint, hac patientiâ jus suum amisisse, constat: in actibus enim meræ facultatis & negativi, per prohibitionem & patientiam securam constitui quis in possessione potest: *per jura apud Heig. d. q. n. 26. alleg.* Nec violentam illam ab initio dominorum possessionem fuisse, præsumitur: quia immemorialis temporis possessio ad vitii præsumpti purgationem sufficit, omnem sinistram præsumptionem, excludit, plenissimamque securitatem parit, nullâ admittâ, de mala fide aut titulo, quæstione, *Heig. d. loc. num. 50. per jur. citat. quibus addantur, quæ refert, n. 42. & 43. ibid. d. quæst. Pluribus tractant Fôrster d. c. 9. n. 33. & seqq. Speckh. cent. 1. q. 97. per. tot. & Dd. utrobq; allegati.*

LIV. In materia præscriptionum non minus jucunda, quàm utilis occurrit quæstio: *An jus luendi pignori præscribi possit?* Conscendimus in partem negantem: Rationes è multis ponimus seqq. 1. Quia jus reluendi consistit in mera facultate redimentis, quo, quandocunq; vult, uti potest: unde nullius temporis præscriptione tollitur, *l. viam. ff. d. via publ. Gail. lib. 2. obs. 18. n. 15. Speckh. p. 7 a usoru. alleg. cent. 2. clas. 2. quæst. 12. n. 7.*

2. Quia possidens pignus scientiam habet rei alienæ: possidet enim pro alio, *l. 13. ff. d. usucap. nulla* igitur præscriptio locum habebit; cum malæ fidei possessor nullo unquam tempore præscribat. *text. in c. fin. d. præscript. nob. C. de com. text. in c. possessor. d. R. 7. in 6. quam opinionem communem & in Camera imperiali sæpius approbatam, dicit Gail. d. obs. n. 7. Et quia hanc possessionis causam creditor sibi mutare nequit, l. 33. §. 1. ff. d. usuc. l. 3. §. 19. l. 18. & l. 19. §. fin. d. acquir. poss. l. 5. C. cod. qui debitorem, quò minus oblata pecuniâ pignus suum recipiat, ulla temporis*

197
prescriptione repellat? l. 2. l. 7. §. fin. C. d. prescript. 30. annor. Contra-
rius responderi Speckh. d. q. 12. qui videri poterit.

Hisc transeant & modi de jure C. vili acquirendi.

LV. Quibus jam expeditis, de Fine, Effectibus & Contra-
riis dominii, breviores ducere lineas nobis methodi ac propositi
ratio suadet.

Finem ponimus in certitudine dominiorum, l. 1. ff. d. usucap. li-
tiamq; terminatione, l. fin. in pr. ff. pro suo.

LVI. Effectus principales cum Forstero d. lib. cap. 11. nu-
meramus sequentes. *Primus* est, ut, quod jure quisq; tenet, id ipsi
invito auferri nequeat, l. 139. §. 1. & l. 190. ff. d. R. 7.

Secundus, quod dominus re suâ liberè possit uti, vendendo vel
quocunq; modo alienando, §. per traditionem. Inst. d. rer. divis. l.
9. §. 3. ff. d. A. R. D. argumento l. 9. C. d. juda. l. 21. C. mand. cum
concord. nisi Lex vel talus populi resistat: expedit enim Reipb.
ne quis suâ re malè utatur, §. fin. Inst. d. hu qui sunt sui vel. alien. jur.
publicaq; utilitas privatorum contractibus præferenda est, l. 3.
C. d. primipil. lib. 12. l. 4. C. qui pot. in pign. Nov. 97. c. 2. vel nisi in
præjudicium tertii de re sua disponere velit. Forster. d. loc. n. 11.
per aut. ibid. add. *Tertius* est, quod res domino suo pereat, *Id.*
in §. fin. Inst. quib. mod. re contr. obl. *Quartus* est, quod dominus
amissâ possessione rem suam vindicare possit, §. 1. junct. §. appel-
lamus. 17. Inst. d. act. l. 23. d. rei vindic. l. 25. d. O. & A. sed hac actio-
ne utens, duo probare tenetur; *Dominium* ex sua; *possessionem*
verò ex parte rei, l. 9. l. 36. d. rei vindic. d. l. 25. d. O. & A. l. 2. l. 23.
C. d. R. V. l. 1. C. ubi in rem act. *Quin* etiam actio personalis ipsi
competit, veluti actio furti, l. 47. & l. 80. ff. d. furti. actio ad ex-
hibendum l. 3. §. 11. & §. 13. ff. ad exhib. quemadmodum etiam a-
ctio in factum dominia revocantur, l. 14. ff. que in fraud. credi-
tor. *Quintus* est, quod etiam ad excipiendum proste, l. 52. ff. d. ac-
quir. rer. dom. l. pen. & l. fin. d. publ. in rem act. in judicio scilicet pe-
torio: possessorio verò agenti aliquando obstat, Forster. d. loc.
n. 17. & quatuor seqq. *Sextus* est, quod utraq; parte in posses-
sorio partes probationes habente, ejusdemq; temporis paritatem
obtenente, ea pars vincat, quæ dominium & titulum probat,

l. fin.

l. fin. C. d. edict. D. Hadr. toll. e. licet causam. & ibid. Declet. n. 39. d. probat. Tandem septimo loco ponimus fructuum lucrum: sequuntur enim jure domini, l. 42. ff. d. usur.

LVII. *Contraria Domini sunt partim Deminutio; partim, ejusdem Amissio. Deminuitur dominium, adempta dominis alienandi potestate, vel testamento, l. 77. §. 27. d. leg. 2. l. 113. §. 11. & ibi, D. d. leg. 7. vel conventionem, veluti si quis vendat aut donec sub hoc pacto, ne res alienetur, sext. in l. ult. C. d. reb. alien. non alien. vel Lege: si enim ipsa lex alienationem prohibeat, nihil ad aliquem transferri potest, l. Julianus. 10. ff. d. curator. furios. dand. l. 5. C. d. Legib.*

Amittitur dominium alienatione potissimum, & omnibus his modis, quibus res aliis acquiruntur, l. 1. ff. pro derelict. item propter delictum domini, l. 7. C. unde vi. cum simil. furto, rapina, tyrannide, Wesenb. in paras. d. acquir. rer. dom. jure constituentis alicui servitutum, soluto, confusione prædii, & similibus modis. Donell. 9. com. 15. & 18. Finitur etiam quandoq; tempore: natura etenim domini qualificati est, quod ultra qualitatem & tempus non extendatur, sed apparente qualitate ad priorem dominium spectet, Alex. hb. 6. cons. 17. n. 13. Demum morte perimitur: mors enim omnia solvit, Nov. 22. l. 20.

Plures amittendi domini modos apud Doctores passim offendere licet, quos allegat Förster. in c. ult. d. domin.

LIX. *Circa finem domini, offert sese quaestio, An liceat tenere proprium, an verò necesse sit facultates in commune conferre? Quo ad posterius, Platonis olim in sua idæa optimæ Reipb. hanc fuisse opinionem, constat ex Aristot. lib. 2. Polit. c. 2. quin Anabaptistæ fanatico erroris æstro perciti, eandem propugnare, sed frustra, nituntur: deteriores sanè hæc in parte ipso Platone, qui ut ejusmodi Respubl. actu sit & exerceatur, laborandum esse negabat, referente Dr. Jacobi Martin. in diss. suis Etbic. diss. 9. c. 3. Nos priore affirmato, posterius negamus. Communio enim dissidiorum ac discordiarum parens existit, l. 77. §. 20. d. leg. 2. l. 26. d. S. V. P. ad quam nemo invitus compellitur, l. 26. §. 4. ff. d. condit. indeb. Communio negligentiam rerum capiatur, maxima*

1950
que asportat incommoda: communia enim ferè negliguntur,
sua & propria melius curantur, attestantib. *Imp. Theodos. & Valent.*
in l. 2. v. naturale quippe. C. quapd. & quib. quart. pars.

Tollè dominiurum distinctionem, tollas & virtutes neces-
se habes. Ubi enim manebit Frugalitas? hæc utique nulla est, ubi
proprii nihil habeatur; ubi Abstinencia? siquidem nullus fuerit,
qui alieno abstineat? Temperantia ubi? ubi Castitas, virtutes
in utroq; sexu maximæ; ubi denique ipsa Justitia, mater omnium
virtutum sanctissima? nempe domiuto sublato, & hæc quoque
subvertuntur.

Et quid pluribus? non Naturæ duntaxat, sed & ipsi S. Scri-
pturæ apertè hæc sententiæ reluctatur ac contrariatur. Vid. inte-
rim *Forster. d. domini. c. 10. n. 2. & seqq.* & *Jacob. Martini. d. disp. 9.*

LIX. Coronicis loco subnectimus & hanc quæstionem:
*Num. princeps subditus bona auferre, vel jus quasitum tollere possit, non re-
fuso etiam pretio? Putamus regulariter quod non.* Est enim contra
jus divinum, *Exzechiel. 46. v. 13 lib. 3. Reg. 21. v. 22. & 24.* contra jus na-
turæ, *l. 14. d. condit. indeb. l. 206. ff. d. R. l. c. locupletari. eod. in 6. l. 6. §. ult.*
ff. d. jur. dot. contra jus gentium, quo dominia fuerunt distincta, l. 5.
ff. d. just. & jur. Pro qua sententia elegantes considerentur textus
in l. 2. §. merito. ff. ne quid in loc. publ. l. 12. ff. ad SC. Trebell. l. nec avus. C. d.
emancip. l. 3. l. 7. C. d. precib. Imp offer. c. un. in pr. 7. F. 1. maximè cum &
ipse Princeps justitiæ sit debitor. *Andr. d. Ifern. in c. un. §. quo etiam. d.*
prohib. feud. alien. per Lothar. prout refert *Forster. d. domini. c. 11. n. 4. in*
fn. constitutus quippe à Deo, ut faciat justitiam & judicium, 3.
Reg. c. 10.

Quod de Imperatore nostro satis expeditum ex Aurea
Bulla, & Capitulat. Cæsarea, ubi expressè disponitur, *Et soll die*
Reichsfreyheiten und Würde derer Fürsten und Stände des Reichs
nicht aufheben. Sleidan. lib. 1. com. d. stat. relig. quin ipsa rescripta, ut
maximè videantur aliis præjudicare, ne tamen ita præjudicent,
interpretanda sunt, *Mynsing. cent. 5. obs. 97. n. 3. & r. 1. c. si contra jus vel*
util. publ. unde in mandatis & rescriptis privilegiorum semper so-
let inseri claus. *Salvo jure certis.*